

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010206
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010206.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. decembra 2019 v trestnej veci obžalovanej R. L., stíhanej za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák., odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 04.09.2019, sp.zn. 10T/71/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 04.09.2019, sp.zn. 10T/71/2018 bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že odo dňa 10.03.2017 do 02.07.2018 vo H. L., ul. R. č. XXX/XX neoprávnene užívala byt č. X na X. poschodí bytového domu, ktorého vlastníkom bola do 02.07.2018 M. T. a od 02.07.2018 je vlastníkom VK SUMA, s.r.o., a to aj napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že Okresný súd Veľký Krtíš v právnej veci žalobkyne M. T., zastúpenej EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o. proti žalovanej R. L. o vypratanie bytu rozhodol rozsudkom pod č.k. 3C/236/2013-119, zo dňa 30.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2016 a vykonateľnosť dňa 22.11.2016, o tom, že R. L. je povinná predmetný byt vypratať v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, teda R. L. užívala byt bez súhlasu vlastníka bytu, čím mu bránila v užívaní bytu.

Za to bolo u nej podľa § 44 Tr.zák. upustené od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.05.2018, sp.zn. 3T/112/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2018, sp.zn. 3To/126/2018, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr.zák. a za to jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov, pretože tento trest považoval za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená M. T. odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.10.2019, a to proti výroku o treste. Najprv poukázal na výrovkovú časť rozsudku, s ktorou sa stotožnil, len pokiaľ ide o výrok o vine.

Naproti tomu rozhodnutie okresného súdu o upustení od uloženia ďalšieho trestu u obžalovanej považoval za nedostatočné. Zdôraznil, že účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. je ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej činnosti (prvok represie) a vytvorí podmienky

na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Ďalej poukázal na § 34 ods. 4 Tr.zák., v ktorom sú uvedené skutočnosti, na ktoré má súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. V danom prípade nebolo na tieto zákonné ustanovenia v dostatočnom rozsahu prihliadnuté a rozhodnutie o upustení od uloženia ďalšieho trestu nezohľadňuje účel trestu ani z hľadiska individuálnej, ale najmä aj generálnej prevencie.

Obžalovaná vedome nerešpektovala civilné rozhodnutie súdu týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti, preto ju bolo potrebné exemplárne potrestať, aby to malo účinok na všetkých, ktorí sa odmietajú podrobiť výkonu právoplatných rozhodnutí súdu vydaných v civilnom konaní. Obžalovaná počas celého trestného konania popierala spáchanie prečinu, ani ho následne neoľutovala a takéto rozhodnutie o treste nepostačuje na to, aby sa v budúcnosti vyvarovala protiprávneho konania.

Okrem toho okresný súd len formálne uviedol, že prihliadal na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, bez ich konkretizácie, ako aj na ďalšie skutočnosti uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. Nemožno opomenúť, že obžalovaná už bola súdom jedenkrát trestaná, a to rozhodnutiami uvedenými vo výrokovvej časti. Za predchádzajúcu trestnú činnosť jej bol uložený trest na dolnej hranici základnej trestnej sadzby a nie na samotnej hornej hranici, čo nemožno považovať za dostatočný trest aj vo vzťahu k trestnej činnosti, pre ktorú bola obžalovaná trestne stíhaná v tomto konaní.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a rozhodol sám tak, že obžalovanej uloží nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.11.2019. Najprv poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj dôvody odvolania okresného prokurátora, s ktorými sa však nestotožnila. Realizácia rozhodnutí v civilnom procese sa vykonáva predovšetkým v exekučnom konaní a samotné trestné konanie nemá miesto na generálnu prevenciu. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, vrátane hodnotenia jej osoby, okresný súd postupoval správne, keď u nej upustil od uloženia ďalšieho trestu, a to aj preto, že na takéto rozhodnutie boli splnené všetky zákonné podmienky. Na jej prevýchovu postačuje trest, ktorý jej bol uložený v predošlom trestnom konaní. Zdôraznila, že aj poškodená, predchádzajúca majiteľka, M. T., ju zavádzala a využívala. Celý spor vznikol len v dôsledku toho, že jej bolo odňaté právo na odkúpenie predmetného bytu a prístup súdov v civilnom konaní bol pri riešení tejto otázky formálny. Čin, ktorého sa dopustila, možno hodnotiť ako menej závažný, veď sa predmetného bytu nezmocnila násilím, ani do neho nezákonne nevnikla, došlo len k zmene vlastníckych a užívateľských vzťahov, v dôsledku čoho napokon stratila zákonný nárok na uzavretie nájomnej zmluvy. Napriek tomu svoje konanie oľutovala a navrhla, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, sa obhajca plne pridržiaval dôvodov uvedených v písomne vyhotovenom vyjadrení obžalovanej, zároveň predložil ďalšie písomnosti týkajúce sa civilných sporov ohľadne predmetnej nehnuteľnosti. Poukázal na to, že odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení naznačil, že nie je potrebné ukladať ďalší trest, a preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu sa zástupca krajskej prokuratúry plne pridržiaval dôvodov uvedených v písomne vyhotovenom odvolaní okresným prokurátorom. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a rozhodol sám tak, že obžalovanej uloží nepodmienečný trest odňatia slobody a na jeho výkon ju zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na základe podaného odvolania následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Na začiatku krajský súd zdôrazňuje, že vo veci už rozhodoval, a to uznesením zo dňa 07.03.2019, sp. zn. 4To/16/2019, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. predchádzajúci napadnutý rozsudok

okresného súdu zo dňa 17.12.2018, sp. zn. 10T/71/2018 zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Keďže obžalovaná, a ani ďalšie procesné strany nenapadli odvolaním zostávajúce výroky v poradí druhého rozsudku, t.j. výroky o vine a o náhrade škody, tieto sa stali právoplatnými.

Krajský súd považoval za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania na odvolacie námietky okresného prokurátora, ktoré ale nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o treste. Okresný prokurátor sa dožadoval uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanej, odvolací súd sa však stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý u obžalovanej upustil podľa § 44 Tr.zák. od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.05.2018, sp.zn. 3T/112/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2018, sp.zn. 3To/126/2018, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr.zák. a za to jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov, nakoľko tento trest považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Krajský súd u obžalovanej zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život (ust. § 36 písm. j/ Tr.zák.), súčasne nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti, na vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenie obžalovanej nemohol prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr.zák., t.j., že už bola za trestný čin odsúdená, nakoľko toto odsúdenie nadobudlo právoplatnosť až po skutku. V dôsledku toho mohol byť obžalovanej ukladaný, pri znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák.) trest odňatia slobody až na 16 mesiacov. Keďže sa obžalovaná dopustila prečinu, prihliadajúc aj na rozpätie trestnej sadzby, bolo by jej možné uložiť ďalší trest odňatia slobody, výkon ktorého by jej mohol byť podmiennečne odložený, pretože by sa na ňu nevzťahovalo obmedzenie vyplývajúce z ust. § 49 ods. 2 Tr.zák. Uloženie ďalšieho trestu obžalovanej, a to nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak ako to navrhol okresný prokurátor, by bolo v danom prípade neprimerane prísne, a ani uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, prípadne niektorého z alternatívnych druhov trestov, nebolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu. Obžalovaná nemá rozsiahlu kriminálnu minulosť, v tomto trestnom konaní bola uznaná za vinnú z prečinu, ktorý bol nepochybne menej závažný ako obidva úmyselné prečiny, za ktoré bola odsúdená vyššie zmienenými rozhodnutiami (základná trestná sadzba za prísnejší z prečinov je 1 rok až 5 rokov), pričom skúšobná doba podmiennečného odsúdenia jej bude ešte plynúť viac ako 4 mesiace. Obžalovaná spáchala uvedený prečin pred tým, než bol trest uložený skoršími rozhodnutiami vykonaný, dokonca ešte pred tým, ako uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, teda sa ho nedopustila počas plynutia skúšobnej doby. Možno síce ustáliť, že táto konala v tzv. priamom úmysle, na druhej strane je však potrebné vziať do úvahy jej pohnútku, keď sa snažila zabezpečiť si predĺženie nájomnej zmluvy na užívanie predmetného bytu, v ktorom predtým legálne bývala, teda obydľie protiprávne neobsadila, ale len nesprávne reagovala na vzniknutú situáciu, v dôsledku ktorej prišla o možnosť pokračovať v bývaní v predmetnej nehnuteľnosti v súlade so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste, ktorým upustil od uloženia ďalšieho trestu obžalovanej podľa § 44 Tr.zák. s poukazom na § 43 Tr.zák. považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočné, ktoré zároveň v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadajúc na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovanej, neexistoval žiadny relevantný dôvod na to, aby bola obžalovaná potrestaná exemplárne, ako sa toho domáhal okresný prokurátor.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, o podanom odvolaní okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.